

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาระดับความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จากแบบสอบระดับความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 2 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ค่ามัธยิมเลขคณิต (Arithmetic Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนจากแบบสอบระดับความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 รวมทั้งฉบับ คะแนนเต็ม 100 คะแนน

ระดับชั้น	ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ	
	\bar{X}	S.D.
มัธยมศึกษาปีที่ 1	67.12	8.17
มัธยมศึกษาปีที่ 2	72.01	10.11
มัธยมศึกษาปีที่ 3	75.24	9.32

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนจากแบบสอบระดับความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษทั้งฉบับของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 มีค่าเท่ากับ 67.12 72.01 และ 75.24 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ค่ามัธยิมเลขคณิต (Arithmetic Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนจากแบบทดสอบระดับความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 แยกตามระดับความสามารถทั้ง 5 ระดับ คะแนนเต็มระดับละ 20 คะแนน

ระดับความสามารถ ด้านการฟัง	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1		ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2		ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1	16.27	1.61	16.92	1.19	17.76	1.21
2	15.33	1.87	15.96	1.67	16.67	1.65
3	13.75	2.12	14.53	1.84	15.51	2.04
4	12.05	2.60	13.14	2.44	13.60	1.77
5	9.56	2.27	11.19	2.44	11.87	2.16

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนจากแบบสอบในแต่ละระดับจะเรียงจากมากไปหาน้อยตามลำดับตั้งแต่ระดับที่ 1-5 ในทุกระดับชั้น โดยนักเรียนแต่ละระดับชั้นจะได้คะแนนสูงสุดในระดับที่ 1 คือชั้นทักษะด้านกลไก และต่ำสุดในระดับที่ 5 คือชั้นการวิเคราะห์วิจารณ์ ซึ่งสรุปได้ดังนี้ คือ

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้ค่ามัธยิมเลขคณิตเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยตั้งแต่ระดับที่ 1-5 คือ 16.27 15.33 13.75 12.05 และ 9.56

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้ค่ามัธยิมเลขคณิตเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยตั้งแต่ระดับที่ 1-5 คือ 16.92 15.96 14.53 13.14 และ 11.19

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ค่ามัธยิมเลขคณิตเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยตั้งแต่ระดับที่ 1-5 คือ 17.76 16.67 15.51 13.60 และ 11.87

เมื่อพิจารณาในแต่ละระดับชั้น เทียบตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ คือค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนในระดับใกสูงเกิน 15 คะแนน ให้ถือว่านักเรียนมีความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษถึงระดับนั้น พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 มีความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษถึงระดับที่ 2 คือระดับความรู้ โดยค่ามัธยิมเลขคณิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในระดับที่ 1 และ 2 เท่ากับ 16.27 และ 15.33 และค่ามัธยิมเลขคณิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในระดับที่ 1 และ 2 มีค่าเท่ากับ 16.92 และ 15.96 ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษถึงระดับที่ 3 คือระดับการถ่ายโอน โดยค่ามัธยิมเลขคณิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในระดับที่ 1-3 มีค่าเท่ากับ 17.76 16.67 และ 15.51 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ค่า t ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 3

ความสามารถด้านการฟัง	มัธยมศึกษาปีที่ 1		มัธยมศึกษาปีที่ 2		ค่า t	มัธยมศึกษาปีที่ 2		มัธยมศึกษาปีที่ 3		ค่า t	มัธยมศึกษาปีที่ 1		มัธยมศึกษาปีที่ 3		ค่า t
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.		\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.		\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.	
ระดับที่ 1 20 คะแนน	16.27	1.61	16.92	1.19	7.07*	16.92	1.19	17.76	1.21	10.50*	16.27	1.61	17.76	1.21	16.56*
ระดับที่ 2 20 คะแนน	15.33	1.87	15.96	1.67	5.73*	15.96	1.67	16.67	1.65	6.45*	15.33	1.87	16.67	1.65	12.18*
ระดับที่ 3 20 คะแนน	13.75	2.12	14.53	1.84	6.00*	14.53	1.84	15.51	2.04	7.54*	13.75	2.12	15.51	2.04	13.53*
ระดับที่ 4 20 คะแนน	12.05	2.60	13.14	2.44	6.81*	13.14	2.44	13.60	1.77	3.29*	12.05	2.60	13.60	1.77	11.07*
ระดับที่ 5 20 คะแนน	9.56	2.27	11.19	2.44	10.87*	11.19	2.44	11.87	2.16	4.53*	9.56	2.27	11.87	2.16	16.50*
รวมทั้งฉบับ 100 คะแนน	67.12	8.17	72.01	10.11	8.15*	72.01	10.11	75.24	9.32	5.13*	67.12	8.17	75.24	9.32	14.25*

$p < .01^*$

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบค่ามัธยเทศของคะแนนรวมทั้งฉบับด้วยอัตราส่วนวิกฤติ พบว่าค่า t เท่ากับ 8.15 5.13 และ 14.25 ตามลำดับ เมื่อเปิดตารางค่า t ทางเคียวที่ระดับความมีนัย .01 ค่า t เท่ากับ 2.58 ซึ่งต่ำกว่าค่า t จากการคำนวณ จึงสรุปได้ว่าค่ามัธยเทศของคะแนนความสามารถด้านการฟังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และค่ามัธยเทศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาความสามารถในแต่ละระดับ พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้ค่ามัธยเทศในแต่ละระดับสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ค่ามัธยเทศในแต่ละระดับสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในทุกระดับความสามารถ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้